

Mariborski

Večernik

Leto III. (X.), štev. 79

Maribor, ponedeljek 8. aprila 1929

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri

Račun pri poštnem črk. zav. v Ljubljani št. 11.409

Velja mesečno, prejemani v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:

Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13

Oglaš po tarifu

Oglaš sprejema tudi oglašni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Zvestoba do groba

TRAGEDIJA DVEH MLADIH, LJUBEČIH SE SRC V OSNOVNI ŠOLI V STUDENCIH. — SKUPNO V SMRTI.

Maribor, 8. aprila.

V nizu ljubavnih tragedij v našem mestu je nedvomno najbolj pretresljiva drama, ki se je odigrala sinoči v poslopiju deške osnovne šole v Studencih. Dvoje mladih, iskreno ljubečih se bitij, se je v težki duševni depresiji raje odločilo, da se združita v smrti kakor pa v življenju, v katerem nista našla nobene ovire za ustvaritev skupne domačije.

Branko Hren, star komaj 22 let, strojnik v Mariborski tiskarni, kjer je bil nameščen šele nekaj tednov, si je izbral za izvoljenko svojega srca 23-letno železničarjevo hčerko, Milko Knafelc iz Nove vasi, uslužbeno pri veletrgovcu Vilku Weixlu v Mariboru. Med obema je vladala vzorna harmonija in nihče niti od daleč ni slutil, kaj se je pravzaprav odigravalo v njunih mislih in srcih.

V nedeljo zvečer je bil Branko s svojo miljenko še na večerji pri svojem očetu g. Antonu Hrenu, šolskemu upravitelju in znanemu borcu za pravice učiteljskega stanu. Oba sta bila veselo razpoložena in se živahno razgovarjala v družbi starišev in sorodnikov.

Po večerji se je Branko poslovil od očeta in odšel z Milko v svojo sobo v prvem nadstropju šolskega poslopja, dočim stanujejo njegovi starši v pritličju. Kmalu nato je bilo slišati zamolkle strele. S težko slutnjo v srcu je odhitel g. Hren takoj pogledat, kaj se je zgodilo. Ker so bila vrata zapahnjena od znotraj in se na ponovne klice ni nihče odzval, jih je siloma odprl.

Pogled je bil pretresljiv. V mlaki krvi sta ležala sin Branko in njegova zaročenka Milka. Milka je imela prestreljena prsa, Branku pa je ugasnil luč življenja strel v srce. Ona je ležala na zofi, on pa je klečal poleg zofe z glavo nagnjeno proti izvoljenki svojega srca, ki ni hotela živeti brez nje-ga. Sredi med obema je ležala pištola.

Vest o dogodku se je naglo razširila po Studencih in Mariboru in je vzbudila splošno sočutje in sožalje s kruto udarjenimi starši obeh žrtev, ki so ju takoj odpeljali v mrtvašnico in bosta trupli položeni jutri ob pol 16. popoldne v skupni grob.

Branko Hren in Milka Knafelc sta bila marljiva člana študentskega Sokola in zelo simpatična. Starši so bili popolnoma zadovoljni, da se združita v življenju in je njih žalost zato sedaj tem večja. Branko Hren je bil ves pretekli teden močno zamišljen in potr, vendar pa se ni nikdar izrazil, kaj teži njegovo dušo. Gotovo je le toliko, da sta se morala oba že par dni poprej odločiti za usodni korak, ki sta ga v nedeljo zvečer tudi res izvršila. Iz pisma, ki sta ga zapustila, se vidi težka duševna depresija mladega Branka, obenem pa tudi odločna volja Milke, da se združi z njim v smrti.

Jutri se bo izpolnila njiju zadnja želja, ko bosta legla k večnemu počitku v skupnem grobu. Kar jima ni bilo usojeno v življenju, sta našla v smrti.

Bodi jima lahka slovenska zemlja, uglednim rodbinam pa naše iskreno sožalje!

Vezuv zopet bluje

NEPRIČAKOVAN NOV POJAV. — VSE UNIČUJOČE ZGOŠČENE ŽVEPLENE PARE, KI PADAJO V OBLIKI DEŽJA NA ZEMLJO.

NEAPELJ, 8. aprila. Po daljšem odmoru je stopil vulkan Vezno zopet v akcijo. Toda prebivalstvo se topot ne vzne mirja toliko radi lave, ki prihaja iz ognjenika, kolikor radi nekega novega pojava. Vsipa se namreč obenem žveplenokisli dež. Kemična analiza je dognala, da je žvepleni kislini primešano tudi nekoliko solne kisline. Nenavadni dež uničuje vsa živa bitja in rastline, ki jih oškropi. Na koži povzroča nevarna mokrota težke obolenosti.

Iz vulkana se dvigajo močne žveplene pare, ki se v višjih legah vsled vladajočih vetrov zgostijo in padajo na tla kot žveplena kislina. Nenavadni dež povzroča veliko škodo tudi radi tega, ker železje na površini takoj močno zarjavi in se tudi druge kovine močno razkrajajo. K sreči pa veter odnaša žveplene pare preko morja, tako da pada žveplenokisli dež večinoma v morje. Sicer pa obstoja bojazen, da prične ognjenik Vezno že v kratkem močneje delovati.

Ureditve delovnega časa

BEOGRAD, 8. aprila. Včeraj se je vršila v prostorih delavske zbornice konferenca zastopnikov beograjskega delavstva in trgovskih nastavlencev, ki se je bavila z nameravano revizijo dosedanjih predpisov o zapiranju in odpiranju ter delovnem času v obratih. Tajnik delavske zbornice Povičević je zahteval, da se pravice, zajamčene delavstvu v zakonu za zaščito delavstva, ne smejo kršiti, kar se tiče

posebno delovnega časa. Po konferenci je odšla deputacija h ministru dr. Drinkoviću, ki je izjavil, da zakona o zaščiti delavstva nikakor ne namerava izpremeniti. V kratkem bo izdelal zakonski načrt o ureditvi delovnega časa, ki ga bo predložil v presojo vsem delavskim zbornicam. Deputacija je posetila tudi ministrskega predsednika generala Živkovića, ki je odgovoril, da se bo pri ureditvi te zadeve oziral samo na državne interese. Jasno pa je, da bo vlada gledala, da de-

lini s svojo okolico prišel do prepričanja, da je za popolno pomirjenje z Jugoslavijo potrebno poprej popolno soglasje iz življenja slovenske večine in italijanske manjšine na Primorskem.

Če so te vesti resnične, bo po lateranski pogodbi presenetil Mussolini svet

z novim prijateljskim paktom z Jugoslavijo. V veliki meri pa bo, če se to zgodi, tudi zasluga naše sedanje vlade, ki si ni postavila samo cilja, da reši naše notranje razmere, ampak tudi vse zunanje spore in odnose. Mi bi kot državljani in kot Slovenci to samo pozdravili.

lodažalci ne bodo izrabljali zakona za zaščito delavstva na škodo delavcev, na drugi strani pa tudi delavstvo ne sme majorizirati interesov delodažalcev.

Skrivnostni umor u Sodražici

LJUBLJANA, 8. aprila. Sinoči se je zgodil v Sodražici na Dolenjskem skrivnostni umor, ki je silno razburil vse prebivalstvo. Bogati lesni trgovec in posestnik Anton Jakopič, p. dr. Hribernik, je krenil ob 10. ponoči iz Jakličeve gostilne proti domu. Nekaj minut nato sta počila dva strela. Gostje so takoj skočili iz gostilne, a niso zapazili nič sumljivega. Jakopič je imel še toliko moči, da je prišel na prag svoje hiše, kjer se je zgrudil potem nezavesten na tla in ga je našla hčerka že v zadnjih vzdihih. Smrtno ranjen je nato kmalu izdihnil. Hčerka je še opazila, kako sta se dve temni postavi oddaljili od hiše. Domneva se, da gre za umor iz maščevanja, ker pokojni ni bil oropan. Orožništvo se mrzlično trudi, da izsledi zločinca.

Dalmacija in Bosna v snegu

SPLIT, 8. aprila. Radi snežnih zametov je na progi Split—Sinj železniški promet ustavljen. Na liški progi je vihar med Splitom in Labinom podrl na tisoče brzojavnih drogov. Pri Sinju sta včeraj obtičala v snegu dva vlaka.

MOSTAR, 8. aprila. Novi sneg je zasul ceste in železniške proge do 20 cm na debelo. V gorskih krajih pa leži snega nad meter na debelo. Vinogradi, sadovnjaki in tobačni nasadi so deloma uničeni, deloma močno poškodovani.

Pred imenovanjem novih kardinalov

RIM, 8. aprila. V Vatikanu se vrše priprave za konzistorij, ki se v kratkem sestane. Pri tej priliki namerava papež imenovati 8 novih kandidatov, med katerimi bodo 4 neitalijanske narodnosti. Med drugimi dobe kardinalski klobuk nadškofi v Dublinu, Valenciji in Buenos Airesu ter neki cerkveni knez iz Zedinjenih držav.

Smrt najbogatejšega Angleža

Nedavno je umrl najbogatejši Anglež in največji britski trgovec Rothman Vane-kamer. Njegovo premoženje cenijo nad 10 milijard dinarjev. Samo nepremičnine so vredne nad milijardo dinarjev. Umetnine in oprema njegovih palač se cenijo tudi na milijardo, ostalo pa ima naloženo po bankah v denarju in vrednostnih papirih. Razen tega je bil bogati trgovec tudi najbolj zavarovana oseba v Veliki Britaniji in najbrže tudi na svetu. Osebnost je zavarovan za 300 milijonov dinarjev. Vse ogromno premoženje je pripadlo njegovim otrokom.

Bodi praktična!

Gospa je zalotila svojega moža. Pri poljubljanju. Z domačo sobarico. »Za spravo mi je poklonil krasen letni plašč,« pripoveduje gospa svoji prijateljici.

— No in sobarico si gotovo takoj naglala?

— O tem ni govora! Tako neumna pa nisem! Za tekočo sezono namreč še marsikaj rabim...

Mussolinijeva preorijentacija?

Razni znaki, ki jih opažamo zadnje čase v odnošajih Italije do naše narodne manjšine na Primorskem, bi mogli potrditi vest, da pripravlja Mussolini popolno preorijentacijo svojega postopanja na pram naši državi in s tem tudi naši manjšini v Italiji.

Za Mussolinija in njegovo pozicijo so bili od vsega početka nevarni trije problemi: komunizem, klerikalizem in Jugoslavija. Vsa trenutna in dolgo akutna nevarnost za fašizem je bila prva leta po pohodu na Rim v komunistično-socialistični protiakciji. Ta akcija je bila zelo dobro organizirana in je imela ogromno moralno in do neke mere tudi materialno podporo v internacionalnem proletariatu vsega sveta. To je bila za Mussolinija najbolj nevarna skupina, zato se je spustil z njo tudi najprej v boj ter jo je, tako vsaj izgleda, za doseglo dobro docela razorožil.

Druga nevarnost: klerikalizem, se ni dala zatreti tako kakor delavski internacionalizem. Ogromna sila katoličanstva, ki ima svoje središče baš v istem Rimu, ki je tudi izhodišče vse fašistične akcije, je zahtevala za pomiritev s fašizmom docela drugačnih metod. Prvi nasilni koraki so Mussolinija že doobra prepričali, da je tu potrebna vsa diplomatska obzirnost in pričel je iskati potov in načinov, kako bi to nevarnost odklonil na miren način in jo, če le mogoče, spremenil v sporedno in prijateljsko akcijo. Zato je že tako zgodaj uvedel križ v šole, in storil še veliko drugih gest, ki jih nepoučeni svet sprva ni mogel razumeti. Ko je pa spoznal, da je ta pot pravilna in da more samo tako doseči svoj cilj, je šel Mussolini postopoma dalje in dalje, dokler ni prišel letos do lateranske pogodbe. S tem je uklonil še zadnjo notranjo nevarnost svojega režima in je danes brez dvoma močnejši kakor kdajkoli poprej.

Edina nevarnost, ki je še ostala, je neurejenost odnošajev med fašistično Italijo in kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev. Ta neurejenost odnošajev je za Italijo in s tem tudi za fašizem in za Mussolinija mnogo bolj nevarna, kakor se zdi, kajti od nje je v veliki meri odvisno tudi italijansko razmerje do Francije, Anglije in več ali manj vsega ostalega sveta. Da se ta nesoglasja odstranijo, sta bili samo dve možnosti: odkrito sovraštvo ali iskreno prijateljstvo. Tretje možnosti tu ni bilo in je tudi danes ni. Proti prvemu govoril ves trenutni evropski položaj, ki stremi za enim samim ciljem: ohranitev miru in utrditvijo prijateljstva med narodi. Kakor v odnosu do Vatikana, je ostala Mussoliniju naposled tudi tu samo druga pot — pot iskrenega sporazuma. In na tem se sedaj dela.

Z informirane strani smo zvedeli, da je s tem prizadevanjem Mussolinija v najtesnejši zvezi akcija za obnovitev porajanj za nov prijateljski pakt med Italijo in našo državo in da je dovolitev nekaterih naših časopisov na Primorskem smatrati kot nekakšen uvod k popolni preorijentaciji. Zatrjuje se, da je Musso-

Mariborska porota

Maribor, 8. aprila.

Pred porotniki se zagovarjajo danes 21 letna služkinja Antonija Vičar iz Berkovcev radi detomora ter zakonska dvojica Agata in Štefan Horvat radi hudodelstva požiga.

Detomor

Antonija Vičar je služila l. 1927 pri trgovcu Dragomiru Djordjeviču v Batočini v Srbiji in imela baje z njim tudi intimno razmerje, ki ni ostalo brez posledic. Začetkom januarja lanskega leta je zanosila in odšla potem iz strahu pred gospodarjevo ženo domov k svoji materi v Berkovcih. Julija meseca je vstopila potem v službo kot dekla pri posestnici Ceciliji Spindler v Berkovcih. Svojo nosečnost je skrbno prikrivala. Ko pa je končno v noči na 26. oktobra čutila, da bo porodila, je šla k gnojšču in povila tamkaj zdravo dete moškega spola. Takoj po porodu je vrgla na otroka gnoja, da se je kmalu zadušil. Čez dan je potem dete zopet izkopala in pokopala pod neko jablano, kjer so je našli orožniki dne 20. januarja 1929.

Razprava proti Vičarjevi je bila že ob desetih dopoldne zaključena. Porotniki so dejali soglasno, da je sicer umorila svoje dete, vendar so z osmimi glasovi potrdili tudi vprašanje njene zmedenosti v trenutku dejanja. Porotni senat je oprostil obtoženko, ki pa je morala ostati še dalje v zaporu, ker je javni obtožitelj dr. Hohnik prijavil ničnostno pritožbo. Vičarjevo je zagovarjal odvetnik dr. Šnuderl.

Požig v Gomilici

Gostilničar Štefan Horvat je imel svoje posestvo in gostilno v Gomilici. Vsled slabega gospodarstva pa je zabredel v dolgove in je bilo koncem junija 1928 posestvo prodano na javni dražbi. Kupil ga je posestnik Štefan Bakan iz Turnišča. Ker je moral Štefan Horvat seveda nato zapustiti svojo nekdanjo domačijo, si je najel gostilno Gabor v Odrancih, dočim je njegova žena Agata še naprej obratovala v Gomilici.

Štefan Bakan je dal takoj po nakupu iz previdnosti zavarovati svoja poslopja za 72.000 Din, med njimi gospodarsko

poslopje za 36.500 Din. In imel je prav. Že na večer 13. septembra je Josip Dominko, ki je opravljal v vasi nočno stražo, zapazil, da prihaja na Bakanozem gospodarskem poslopiju skozi špranje na strehi nad hlevom ogenj. Gasilec se je sicer posrečilo požar zadušiti, vendar pa je zgorelo podstrešje in je imel lastnik okrog 15.000 Din škode.

Požiga sta bila takoj osumljena zakonca Agata in Štefan Horvata, ki pa odločno zanikata vsako krivdo. Kakor je ugotovljeno, je bil kritičnega večera v hiši Martin Jerebič, ki ga je Agata Horvat naprosila, naj prespi v hiši, ker je morala ona v Odrance po neko posodo. Ko je Agata Horvat odšla, je Jerebič zaklenil hišo in legel spat. Komaj pa je dobro zadremal, je že zaslišal klic: Gori! Kmalu je začelo zvoniti tudi plat zvona. Agata Horvat je bila takrat v spremstvu Bare Matjašec na potu proti Odrancem, do kamor je tričetrt ure hoda. Potoma sta zapazili, da se je za njima nekaj zasvetilo. Da gori v Gomilici gospodarsko poslopje. Štefana Bakana, pa sta zvedeli šele v Odrancih, kjer sta pred vasjo srečali tudi Štefana Horvata, ki pa se ni niti zmenil za požar, temveč je odšel mirno na svoj novi dom.

Obtožnica očita Agati, da je ona pred odhodom v Odrance zanetila ogenj na podstrešju in sicer po nasvetu svojega moža Štefana.

Obtoženca sta se zagovarjala že 12. decembra pred poroto, a je bila takrat razprava preložena v svrhu zaslišanja novih prič, ker je obstajala že takrat možnost, da je izvršil požig kdo drug.

Tudi na današnji razpravi sta Agata in Štefan Horvat zanikala vsako krivdo. Razprava je bila zaključena ob 12.15 in so porotniki soglasno zanikali vprašanje o hudodelstvu požiga, nakar sta bila oba obtoženca takoj izpuščena. Agata Horvat je zagovarjal odvetnik dr. Lipold, Štefana Horvata pa odvetnik dr. Müller.

Vudi tretja sobotna obravnava je končala z obsodbo. Rudolf Rebernik, ki je bil obtožen, da je poneveril 20.000 Din, mesto da jih je odposlal lastnici v Ameriko, je dobil leto dni težke ječe, ker so porotniki z osmimi glasovi potrdili vprašanje krivde.

Sokol v Studencih

obvešča svoje člane in prijatelje, da se bo vršil pogreb preminulega brata Branka Hrena in sestre Milke Knafelčeve v torek, ob 17. (5. pop.) izpred mrtvašnice na pokopališču v Studencih.

Štoklja na cesti.

28letna služkinja Fanika K. iz Pesnice je včeraj v pričakovanju poroda krenila na pot proti Mariboru. Blizu Lajtersperka so jo napadle porodne bolečine in povila je kar na cesti zdravo dete moškega spola. Sočutni ljudje so takoj pozvali rešilni oddelček, ki je mater z novorojenčkom prepeljal v porodnišnico. —

Zginuli posestnik.

V Sv. Miklavžu v Slov. goricah že od pretekle srede pogrešajo posestnika, trgovca in gostilničarja Edvarda Simoniča, ki je odšel tega dne po poslovnih opravkih v Ormož. Ko je nakupil v Ormožu, kar je nameraval, je poslal svojega hlapca s konji domov, češ da pride sam z vlakom do Pavlovca in potem peš naprej. Simoniča pa še do danes ni v Sv. Miklavžu in manjka za njim sploh vsaka sled. Ker je bil mož že nekaj časa sem zelo zamišljen, ni izključeno, da je v duševni zmedenosti izvršil samomor in se vrgel v Dravo.

V lase sta si skočili

v soboto dopoldne Micika in Fanika radi — Peterčka. Prva je sodno ločena delavka pri Šonskiju, druga pa samska delavka pri Doctor in drugu. Komaj sta se srečali sta že bruhali druga v drugo same najlepše častne priimke. Zabavali sta na ta nedostojen in nedovoljen način številno občinstvo po Koroški cesti, Grajskem trgu in Cafovi ulici. Med neutrudnim delovanjem jezičkov sta se Micika in Fanika tudi dokaj nabunkali. Oko postavc z bridkim pendrekom je zaman interveniralo. Opomini stražnika niso ničesar zalegli. Odvedeni sta bili obe na stražnico na Aleksandrovi cesti, kjer se je Micika pred policijskim uradnikom do cela izpovedala: Deset let že živi s šoferjem Petrom v divjem zakonu. Če prav je dobila leta 1926. od njega nevarno bolezen in se je šele pred nekaj dnevi povrnila iz bolnice, ji vendar ni vseeno, kaj nočne njen Peterček. Lani se je namreč »on« spoznal v Ljubljani s Faniko, jo zvalil v Maribor ter sedaj stalno zahaja k njej. Ko je srečala svojo tekmovalko, si ni mogla kaj, da se ne bi malo znesla nad njo ...

Ponarejeni ključ

zopet strašijo po Mariboru. Podjetniku Karlu Golcu na Aleksandrovi cesti se je vtihtopil v soboto, ko je bil g. Golec odsoten, v zaklenjeno stanovanje prvega nadstropja neznani lopov in odnesel iz pravtako zaklenjene omare: kompletno obleko sivo rujave barve, dalje salonsko obleko, obleko sive barve, letni površnik, zimsko črno suknjo in več hlače ter telovnikov v skupni vrednosti okoli 10.000 Din. Ker je v prvem nadstropju radi prezidavanja hiše trenutno samo stanovanje g. Goleza, je imel tat lep mir in pokoj pri svojem poslu, zlasti ker je najbrž vedel, kedaj se gospodar šele povrne. Policijski uradniki so si ogledali oškodovančovo stanovanje in bodo skušali ugotoviti nepoštenjaka s pomočjo daktiloskopije. —

Pri grafu so gostovali

včeraj jutraj poleg starih prebivalcev iz prejšnjih dni še: Lojze Ž. radi golufije, Melhijor P. radi tatvine in beračenja, Franc K. radi razgrajanja in Nikola K. radi telesne poškodbe. — Davi pa je bil zabeležen prirastek v dvojici: Andrej M. radi nevarne grožnje in Janez G. radi zlobne poškodbe in žalitve straže. — Raznih prijav o prestopkih, intervencijah varnostnih organov in drugih poročil je bilo vloženo na policijskem komisariatu včeraj 14. danes pa 9. —

Vsak po svoje.

Vsako jutro je poklonilo dekle beraču dinarček. Dan na dan sta se srečavala. Tako je šlo leto za letom.

— To je poslednjič, ko vam dam dinarček, reče deklica nekega dne. Jutri se omožim in zapustim te kraje.

— Kaj, omožite se, pripomni berač, in to na moje stroške!

Koncert pevskega zbor učiteljstva UJU

Pod geslom »Naša nova pesem« se nam je predstavil v soboto ta zbor, ki je doslej s svojimi nastopi vzbujal vseobčno pozornost. Osobito zagrebška kritika se je kaj laskavo izražala o njem.

Na vzporedu so bile zborove skladbe novejšega datuma. S tem se hoče doseči v širših krogih občinstva zanimanje za nova stremeljenja v glasbi.

Skrjančev pisani zbor »Marija in mlinar« je zložen na narodno besedilo in iz njega veje duh narodne glasbe. Je bil prav učinkovit uvod v koncert. Kogojev mešani zbor »Vrabcji in strašilo« je zelo zanimiva skladba in to v harmonskem in ritmiškem ozrju. V duhu vidimo te živahne ptičke, kako frtajo in čivkajo okoli poljskega strašila, katerega se prav nič ne boje. Zbor je v tehniškem oziru izredno težak in stalo je pri učenju gotovo mnogo truda in vztrajnosti. Papandopulojeve »Pjesme svatovske« za sopransolo in mešani zbor so zložene na besedilo iz ljudske obredne lirike, obsegajo štiri stamostojne dele. V prvem delu se slika lepota mlade neveste. V drugem se nahajamo na plesišču, kjer plešejo svatovci kolo. Tretji del podaja sliko razpoloženja mlade neveste, ko ostavlja svoj dom. Sopranski solo, ki stopa tukaj v ospredje, se drži narodnega melosa, je zanimiv, vsebuje obile tehniške težkoče ter zahteva glasovni obseg. S priznanja vredno smiselnostjo je absolvirala koncertna pevka Strozzičeva svoj part. Četrty del je religioznega značaja ter vsebuje prošnjo za srečo novega zakonskega para. Aplavz, ki je bil ves čas živahen, se je stopnjeval, ko so zastopniki tukajšnjega učiteljskega društva izročili solistinji cvetni dar, dirigentu pa lorvorjev venec.

Adamičeva Kata (štiri belokranjske pesmi o lepi Sati za tri ženske sologlasove in triglasni ženski zbor a capella) se drži, kakor prejšnji, oblike suite. Podlago tvori narodno besedilo in narodni poeziji odgovarja tudi muzikalna oprema. Je to zelo učinkovita skladba, pri kateri je ženski zbor imel priliko, pokazati svoje vrline. Solo-trospev je bil sestavljen iz odličnih zbornih moči ter je vzbujal občo pozornost. Bile so to: Božičeva in Kucišlova — sopran, Rakova in Humečeva — mezzosopran, Schubertova in Povšetova — alt.

Naslednji dve skladbi za ženski zbor. Stoller - Slavenskega: Romarska in Ficek veli, da se ženi bude, se držita medžimurskega narodnega značaja. Iz prve veje močan religiozen duh, pri drugem pa se polaga važnost na bogato in zanimivo opremljeno klavirsko spremljavo, katero je s hvale vrednim umevanjem izvršil Hari Svetel. Kot sklepna točka se je nastavila mesto Adamičeve Svatavske 3. del iz Grgoševičeve suite ženski zbor »Zetva«, ki v svoji celoti opeva poezijo žrtve in stem zvezanim spremljanjem poljskih pridelkov. Večina točk vzporeda je bila za Maribor nova.

Obisk moramo imenovati zadovoljiv, ako upoštevamo sedanje koncertne razmere. Zastopani so bili naši reprezentativni faktorji in zlasti častno so se odzvali učitelji od blizu in daleč.

Nastopilo je pri prireditvi 32 ženskih in 24 pevskih moči. Zbor dokazuje discipliniranost in je v svoji sestavi prav homogen. Vsled tega doni polnozvočno in osobito razpolagajo ženski glasovi z lepo višino in tej odgovarjajočo nižino. Intonacija je bila dobra in v tehniškem oziru zmajuje zbor uprav največje težkoče. Podajanje je bilo vseskozi sveže in živahno. Program je bil skrbno našturjen; to moramo občudovati pri dejstvu, da imajo pevci skupne vaje le od časa do časa. V tem primeru smo videli, kaj se doseže z vztrajnostjo in požrtvovalnostjo. Imajo pa pevci tudi vzornega vodjo v osebi prof. Kumarija. Je to velikopotezen in energičen dirigent, ki ima svoje pevce docela v oblasti. Njemu gre istotako, kakor celemu zboru, največje priznanje za smoteno in široko zasnovano delo. Za povzdigo našega pevsko-društvenega življenja, kakor za globitev naše pevske kulture sploh je delovanje učiteljskega zbora eminentnega pomena. Treba je to stremljenje v kar največji meri podpirati. Končujemo z željo mogočnega razmaha ter procvita te pevske združitve!

H. D.

Mariborski in dnevni drobiž

Mariborsko gledališče

REPERTOAR:

Ponedeljek, 8. aprila. Zaprto.
Torek, 9. aprila ob 20. uri »Grof Luksenburgski«, ab. B.
Sreda, 10. aprila. Zaprto.
Četrtek, 11. aprila ob 20. uri »Charleyeva tetra«, ab. C. Kuponi. Gostovanje g. Daneša.
Petek, 12. aprila ob 15. uri »Janko in Metka«. Šolska predstava. — Ob 20. uri »Plesni večer Rosanelli-Hrdinova«.

Celjsko gledališče.

Sreda, 10. aprila ob 20. uri »Učiteljica«. Gostovanje Mariborčanov.

Ljudska univerza.

Kakor smo že poročali, priredi v petek, 12. tm. klavirski trio Glasbene Matice v Ptuj v kazinski dvorani komorno-glasbeni večer. Člani te umetniške združitve so: gđ. Stohrova — klavir, g. Ravnatelj Pahor — violina in g. Sedlbauer — čelo. Koncert obsega lep spored in umetniški sloves izvajajočih nam jamči za prvovrstni muzikalni užitek.

Društvo tobačnih trafikantov

opozarja svoje člane, da je g. veliki župan ugodil prošnji glede poslovnega časa. Trafike smejo biti odprte ob delavnikih od 1/8. do 12. in od 14. do 20. ure, ob nedeljah in praznikih pa od 8. do 12. ure s pristavkom, da se v času, ko so druge trgovine zaprte, ne sme razven kadilnih potrebščin, poštinih in taksnih vrednotnic, časopisov in revij, nobenih drugih potrebščin prodajati kakor to tudi predvidevajo trafikantski predpis čl. 39. Opozarjamo trafikante, da se te odredbe strogo držijo, občinstvo se pa prosi, da blagovolj uvaževati to odredbo.

Preminula je

včeraj Antonija N i p i č, 26letna delavka, stanujoča na Koroški cesti 79. Pogreb pokojnice se bo vršil jutri popoldne ob 16. uri na pokopališču v Pobrežju.

Smrtna kosa.

V Slovenski Bistrici je umrl včeraj jutraj g. Vinko Gal, davčni nadupravitelj pri tamkajšnjem davčnem uradu. Bil je star šele 49 let in je podlegel pljučnici. Pokojnik je bil blagega značaja, dober uradnik in vedno pripravljen pomagati svojemu bližnjemu. Pogreb se bo vršil v torek, 9. t. m. ob 16. uri. Pokoj njegovi duši, žalujemo pa naše iskreno sožalje!

Poštna hranilnica

uvade s 15. aprilom mednarodni virmanski promet s svobodnim mestom Danzig (Gdansk) preko čekovnega zavoda v Danzigu pod istimi pogoji, ki veljajo za ta promet z ostalimi državami. Podrobna pojasnila glede mednarodnega izplačilnega in virmanskega prometa daje brezplačno podružnica poštne hranilnice v Ljubljani, pri kateri se tudi lahko naroče sezname imetnikov ček. računa ček. zavoda v Danzig-u.

Znižanje cen ledu.

Da dvigne konzum umetnega ledu, je mestna občina sklenila znižati cene ledu, ki se dobiva v mestni klavnici. Dosedaj je veljal Din 6.50, od sedaj naprej pa: 1.) za vse, ki se zavežejo na letni odzem vsaj 1500 klad 3 Din za klad; pri 1000 kladah 4 Din za klad in za vse, ki kupujejo led neobvezno po 5 Din klad. Natančnejši podatki se dobe v mestni klavnici.

Spominajte se CMD

Policist — spovednik

PO ZVIJAČI DOBLJENO PRIZNANJE V ZAPORIH. — KAKO SO POJASNILI
TATVINO DRAGOCENE OBREDNE KNJIGE V SAMOSTANU.

Neredko se pritožujejo pisatelji film-skih romanov, da jim primanjkuje primerne snovi! Marsikdaj si je pa le poiskati ne znajo, kajti naslednja tatinska komedija bi se na primer dala obdelati prav lahko za pet izredno napetih filmskih dejanj.

Na Peloponezu se dviguje v vsej ponižnosti proti nebu stari samostan Aja Laura, nacionalno romarsko zatočišče vseh Helenov. Ta samostan ima razen ostalih nepreglednih dragocenosti tudi neko evangelijsko knjigo, ki jo je bila poklonila svoječasno ruska carica Katarina in jo okrasila s celo vrsto briljantov, in pa staro cerkveno bandero iz leta 1600, vso prepleteno z najdragocenejšim tkivom. Ta zastava je navduševala leta 1821. grške prostovoljce v boju proti Turkom in je razumljivo, da jo smatrajo domačini za pravo narodno svetinjo. Vrednost obeh redkosti znaša baje več kakor sto milijonov drahem.

Nekega dne pride nič hudega sluteči pripor samostana v cerkev, kjer opazi na svoje velikansko začudenje, da sta zmanjkali evangelijska knjiga in pa puščica s precejšnjo vsotico denarja. Uvede na je bila stroga preiskava. Osumljeni so bili najrazličnejši ljudje: pastirski, kmetovalci, razbojniki, prodajalci starin itd. Vendar dragocenosti ni bilo od nikoder...

Počasi pa se je pričelo tudi tu jasiti. V atenskih policijskih zaporih je tičal že precej časa neki vrlo pobožen zlikovec, bogvedi radi katerih in kolikerih zločinov. »Pobožni« hudobnež je treba povdariti, kajti v nasprotju z ostalim pokrajnam našega kontinenta je na južnem Balkanu vse polno bogaboječih zločincev, ki prav lepo zmoliijo Očenaš ali Češčno Marijo, predno zasadijo nož ali pa izstrelijo kroglo v svojega bližnjega. No in tega tička v atenskih zaporih je pričela peči vest, da je bilo strah in groza. Napisal je nekemu sotrpčemu tovarišu v drugi celici listek, na katerem mu

sporoča, da si mora olajšati svojo težko vest. Med drugim da mu je tudi znano, kdo je ukradel dragocenosti samostana Aja Laura. Tudi on sam da je bil takrat posvečen v ves zločinski načrt, a se radi nenadne nerazpoloženosti ni udeležil tatvine same. Ob koncu svojega sporočila je jetnik izrazil željo, da bi se silno rad izpovedal služabniku cerkve.

Ta prepovedana pošta je padla seveda v roke jetniških stražnikov in policijske direkcije. Policija se je odločila, da skesanemu revežu pomaga na vsej črti in da mu pokliče popa. Radi lepšega so še nekaj časa počakali ter lepega dne vprašali jetnika, kakor da ne bi nič vedeli za njegov listek, ali se ne bi morda želel razkriti duhovnemu očetu. Ravno naslednjega dne da pride na inspekcijo visok svečenik in bi bila tu najlepša prilika za zločinčev izpoved. Mož je bil ves navdušen nad toliko ljubeznivostjo policije in je kmalu stopil pred častiljivega vladiko. Vpričo njega in še enega spremljajočega patra si je jetnik temeljito izpraznil črno dušo ter se docela olajšan povrnil v svojo celico.

In že naslednjega dne so prijeli bandite, ki so pokradli svetinje iz samostana Aja Laura! Tudi ves plen je policija že povrnila samostanu. Je-li bila prelomljena spovedna tajnost? Kaj še! Presvetli vladika v popolnoma pravem škofovskem ornatu in s ponarejeno brado ni bil nihče drugi kakor prebrisan policijski komisar, ki si je bil zmisli ves načrt in s pomočjo adjunkta-stenografa vso izpoved jetnika zabeležil ter izsledil tatove.

V vsej deželi je zavladalo silno navdušenje. Cerkevni zakladi so se zopet našli! Toda kakor povsod tudi tu ni bilo sreče brez nesreče. Na sto milijonov drahem cenjeno drago kamenje carice Katarine so ob tej priliki prvič preiskali in ugotovili porazno dejstvo, da so briljanti iz enostavnega — stekla...

Krvava drama v Lincu

LINC, 5. aprila. Včeraj se je odigrala tu krvava drama. V stanovanje zdravnika dr. Roberta Eichhoffa so prišli trije sodni zdravniki v spremstvu policijskega nadzornika Platzla, da preiščejo duševno stanje zdravnika, ki je bil postavljen pod varštvo. Čim je prejel dr. Eichhoff obvestilo, da mu je postavljen varuh, je potegnil samokres in pognal policijskemu nadzorniku Platzlu kroglo v glavo. Ta je imel še toliko moči, da je oddal iz svojega službenega revolverja proti zdravniku strel, ki ga je lahko ranil, nato pa se je zgrudil nezavesten na tla in že čez pol ure izdihnil. Dr. Eichhoff se je nato zabarikadiriral v svoji sobi in ni pustil nikogar blizu. Zagrozil je, da ustrelji vsakega, ki bi se mu skušal približati.

Nagrada v naturi

V vseh deželah sveta, kjer razpisujejo literarne nagrade, so v navadi denarne nagrade. Kakor v vsem pa tvori Rusija tudi v tem izjemo. Na duhovniškem kongresu v Harkovu pa so zbrani cerkveni dostojanstveniki razpisali konkurs za tri teme in določili tri nagrade v naturi. Za najboljšo kritiko sovjeto 90 kg moke za najboljšo kritiko praktičnega komunizma 6 metrov sukna in za najboljšo kritiko organizacije dela 80 kg krompirja. Kako bodo javni delavci proletarske rdeče dežele sprejeli razpis, časopisje ne poroča.

Razgovor z ulomilcem

V Milanu je rodbina Gavazzi doživela nenavadno dogodovščino, kateri v časopisnih kronikah ni najti primere. V noči, ko vse spi, sredi sanj, slišati v temni sobi korake in misliti, da se sprehaja mož ter v polsnu spregovoriti s senco nekaj besedi in dobiti točne odgovore, a se že v naslednjem trenutku zavesti, da odgovarja neznanec in še po vrhu tat, ni malenkost. Marija Gavazzi je spala po-

leg zvestega moža spanje pravičnega. Nenadoma jo je ropot prebudil iz trdega sna. »Kaj delaš?« — »Nič«, je odgovoril pritažen glas. »Le spi, le spi.« Minilo je nekoliko trenutkov in sence se je zopet zganila. »Kaj vendar delaš, kaj iščeš?« je zopet vprašala žena in instinktno stegnila roko proti postelji svojega moža. Toda, ni mogoče! Njen mož je vendar spal poleg nje. Žena se je prestrašila, se dvignila izpod pernic in vprašala glasneje: »Kdo ste vendar vi?!...« Glas iz teme pa je odvrnil: »Ni ravno važno, gospa. Zbogom!« Sledil je zasmehljiv krohot, vrata so se naglo odprla in sence je spretno izginila v temo predsobe. Prestrašena gospa je hitro prižgala elektriko in energično zbudila moža. Skupaj sta ugotovila, da je drzni lopov ukradel torbico s 130 lirami gotovine, zlato uro, moževe čevlje in bicikelj. Prenečenje zakoncev je bilo silno. V živahnem razgovoru sta zakonce pričakala jutranjo zoro in odhitela na policijo, ki je zamaš, iskala sledi za drznim vlomilcem.

Cena oken

Povodom pogreba genialnega francoskega vojskovođe generala Focha so mnogi pariški hišni posestniki oddajali okna svojih palač proti visoki najemnini. Radovedni Parižani so sicer radi plačevali, toda po pogrebu je bilo slišati mnogo pritožb. Nekateri hišni posestniki so namreč priliko nesramno izkoristili in odirali patrijote, ki so hoteli videti poslednjo pot zmagovalca v svetovni vojni. Za eno okno so zahtevali 500—1000 frankov. Pariško časopisje se zgraža nad umazano špekulacijo ter zahteva, da se oderuhom odvzame vsaj 50% od kasiranega denarja v korist državnih blagajin.

Konservativni učitelj.

— Domačo nalogo »Naš pes« si vendar dobesedno prepisal od svojega brata!
— Se razume, gospod učitelj, saj gre za enega in istega psa!

ISSK Maribor sigurni favoriti za prvenstvo okrožja

Silajna zmaga jesenskega prvaka nad Železničarji. Rekordni uspeh SK Rapida. Zanimiv težkoatletski nastop v Narodnem domu.

ISSK MARIBOR:SK ŽELEZNIČAR 5:1 (3:1).

Prvak ISSK Maribor je v včerajšnjem prvenstvenem srečanju prijetno presenetil. V prvih dveh nastopih, zlasti v tekmi proti »Svobodi«, je radi dolgega zimskega odmora predvedel igro, ki ni dala slutiti, da se bo moštvo tako hitro zbralo in doseglo prvotno formo, ki ga je upravičevala do naslova okrožnega prvaka. Včerajšnji uspeh pa mu je izgledel zagotovil tudi za pomladansko sezono, kar je pripisati v prvi vrsti pregrupaciji napada. Napad v včerajšnji formaciji je brez dvoma najpopolnejši forward Slovenije. Velik plus pa je njegova najmlajša moč, leva zveza, ki razpolaga poleg tehničnih sposobnosti tudi z ostrim in sigurnim strelom. V njem je »Maribor« dobil strelca, ki ga je moštvo pogrešalo doslej, kar je bil čestokrat glavni razlog nezastuženih porazov. Levo krilo je briljiralo z mojstrskimi triki in dodajalo napadu najuporabnejše žoge. Vodja napada je svojo nalogo vršil s popolno preciznostjo, čeprav ima navado, da se obrača od goala. Desna zveza je zastavila vse razpoložljive moči in sposobnosti in zadovoljila, akoravno se je v požrtvovalnosti izčrpala. Desno krilo je kljub blezuri koristno doprineslo k skupnosti igre napada in vzdržalo tempo do zaključka. V včerajšnji tekmi je bil napad »Maribora« boljši del moštva, kar je doslej stalno veljalo za obrambo. Krilska vrsta je bila solidna podpora napadu in obrambi, vendar še ni v najboljši formi. Ožja obramba je bila nadve sigurna, čeprav Unterreiter ni bil razpoložen kot običajno. Koren je bil odličen. Vrtar Geuer je rešil sleherno tudi najkločljivejšo situacijo, za prejeti goal pa ga ne zadene nobena krivda.

»Železničarji« so se borili požrtvovalno, toda napad se spričo »Mariborove« obrambe ni mogel razviti, obramba pa je pod silnim ognjem nasprotnikovega napada, ki je od časa do časa naravnost blokirala njena vrata, popuščala. Najkoristnejše delo je opravil vrtar, ki je branil svoje svetišče za veliko srečo, sicer bi bil »Maribor« svojo premoč izrazil še v višjem razmerju.

Potek igre je bil nadvse zanimiv, čeprav je »Maribor« že v prvih minutah prešel v premoč. Napad je sigurno preigraval obrambne vrste protivnika in v 15' je s plasirano žogo doseglo levo krilo vodstvo za belo-črne. Tempo se je poostri, toda od obrambe »Maribora« vrnjena žoga je v 17' v drugo potresla mrežo Železničarja. Goal je rezultat iz kombinacije z desne strani forwarda, ki jo je izbral s sigurnim strelom Hreščak II. »Maribor« blokira vrata »Železničarjev« in v 24' doseže izborna razpoložena leva zveza tretji goal za »Maribor«. Vendar moštvo ni popustilo. Zastavilo je vso borbenost, radi česar pa je mnogo trpela skupnost igre. Tik pred zaključkom polčasa pa je vodji napada uspelo, da pošlje rahlo žogo, ki je bila sigurno namenjena v out, v mrežo »Maribora«, kar je pripisati predvsem neravnemu terenu.

V drugem polčasu se slika ni izpremenila. Tempo je sicer nekoliko popustil, vendar je »Maribor« obdržal inicijativo. Nova pridobitev »Mariborovega« prvaka moštva, leva zveza, pa je že v osmi minuti dvignila rezultat na 4:1, v 29' pa na 5:1. Vsi nadaljnji poizkusi so ostali brezuspešni, tako na eni, kakor tudi na drugi strani.

Sodil je zelo dobro g. Vodišek iz Ljubljane.

SK RAPID:SK SVOBODA 12:1 (7:0).

Včeraj predpoldne sta na igrišču »Rapida« odigrali moštvi Svobode in Rapida prvenstveno tekmo, ki je končala za Svobodo katastrofalno, dočim je Rapida zasigurala najboljši goalscore. »Svoboda« je igrala brez vsakršnega sistema in je tehnično boljši protivnik z lahkoto dosegel rekordno razmerje, čeprav ni predvedel najzornejše igre, kajti vse je, slo-nelo bolj na akcijah posameznikov. Sicer

pa moštvo proti šibkemu protivniku ni bilo treba uporabiti vseh sposobnosti, kajti nobena žoga, ki je bila usmerjena na goal, ni zgrešila cilja. Vrtar je bil povsem nekoristen.

Sodil je dobro g. Mohorko.

PRVI NASTOP TEŽKIH ATLETOV V MARIBORU.

V soboto zvečer je gostovalo v Mariboru dvoje težkoatletskih moštev: SK Ilirija in SK Croatie na prireditvi težkoatletske sekcije SK Železničarja, ki je dokazal, da je pod spretnim vodstvom g. Arzenška vzgojil vrsto dobrih atletov.

Prireditve, kateri je občinstvo posvetilo mnogo pozornosti, je bila povsem zanimiva, čeprav jo je nekoliko motila slaba organizacija.

V dviganju uteži so prednjačili atleti »Ilirije«. V kategoriji B (pod 72.5) so dvignili v enoročnem potezu, enoročnem sunku, soročno težno in soročno sunkoma:

1. Jože Krisper (Il.) 290 kg,
2. Milan Ladič (Il.) 274.25 kg,
3. Terglavčnik (Žel.) 265.50 kg,
4. Sindelar (Žel.) 265 kg.

V kategoriji 4 (nad 72.5) je dvignil:

1. Zupančič Noli (Il.) 331 kg,
2. Joško Brucelj (Il.) 282.25 kg,
3. Egon Strnad (Il.) 274 kg.

Najzanimivejše so bile rokoborbe, kjer so nastopili za Zagreb atleti »Herkulesa« in »Croatie«, za »Maribor« pa atleti »Železničarja«.

V bantam kategoriji je zmagal Lobnik (Žel.) nad Čabajem I. (Cr.)

V peresni teži Čulek (Cr.) nad Czarjem (Žel.)

V lahki A kategoriji je premagal Bedenk (Žel.) prvaka Hrvatske Čabaja I.

V lahki B kategoriji Babič (Cr.) zmagal nad Trnjarjem (Žel.)

V srednji A kat. Arzenšek (Žel.) Kataliniča prvaka Herkulesa.

V srednji B je premagal Pircher (Žel.) Kosa (Cr.)

Končno so nastopili še trije pari bok-sarjev: Matejin (Cr.):Štrukelj (Ž.), zmagal prvi, ki je oficijelni prvak države.

Vukotič (Cr.) Fras (Žel.), zmagal Vukotič.

Po zaključenih tekmovanjih je prireditelj podelil zmagovalcem okusna darila.

Mumije v oceanu

Na dnu Torresove morske ožine, med avstralsko kopnino in Novo Guinejo, so izkopali mumije, ki povsem odgovarjajo mumijam egipčanskega tipa. Tozadevno raziskovanje na otokih papnanskih divjakov je privedlo do zanimivih ugotovitev. Trupla pokojnikov so preparirana z dovršenostjo, kar je bilo doslej opaziti le v egipčanskih grobnicah 20. in 21. dinastije. Možgane so jemali iz lobanj na isti način kakor star Egipčani in tudi umetne oči so bile iz istega materiala. Ne gre za sorodnost, temveč za popolnoma isto tehniko balzamiranja. Učelnjaki dvomijo, da bi se tolika spretnost balzamiranja pojavila med divjaki Torresove morske ožine nezavisno od egipčanske. Zanimiva je konstatacija predvsem radi tega, ker je znano doslej, da so se Egipčani upali na morje le ob afriških obalah in ni dokazov, da bi bili sploh kedaj pluli v vodah Tihega oceana. Še značilnejše pa so najdbe v Tutankamnovi grobnici, kjer so med dragocenostmi našli tudi »bumerange« (avstralsko primitivno orožje) avstralskega izvora, ki se, potem ko so bili od spretnege vojščaka vrženi proti cilju, vrnejo divjaku pred noge.

Mala usluga.

Neka znanka se oglasi pri znamenitem slikarju: »Vas li smem prositi za malo uslugo, spoštovani mojster?«

— Se razume, milostiva!

— Poslikajte mi tole za praznike, pravi znanka in privleče nič več kot sto jajc iz svoje košare...

Mihael Zevaco

Beneška ljubimca

Zgodevinski roman iz starh Benetk 48

»Moj oče!« je ponovil Roland z zamirajočim glasom. Prijel je starca za roko.

»Nič več ni pravice na tem svetu,« je dejal ta zamolklo.

»Je pravica, kajti jaz sem tu! ... Oče moj ... poslušajte ... vaš sin ... ali se nič več ne spominjate svojega sina? ... Ali se ne spominjate Rolanda? Ali vam ime Roland ne pravi ničesar? Roland! ...«

Starec je poslušal, ne da bi se zdel začuden, in njegov obraz ni pričal o nikakem naporu iščočega se spomina ali budeče se pameti.

Zelo mirno je odgovoril:

»Jaz nimam sina ... Nikdar nisem imel otrok ... vsi tukajšnji ljudje vedo, da ne ... Sicer pa me otroci nimajo radi ... tepó me, ali pa me kamenjajo ...«

Roland ja padel na kolena.

»Moj oče, o moj oče,« je zastokal, »ali ne spoznate več mojega glasu?«

Intel je in krčevito stiskal slepčeve roke.

»Vašega glasu?« je dejal slepec. »Kdo pa ste? ...«

»Tvoj sin sem ... tvoj sin Roland ... Poslušaj me, oče, poslušaj moj glas! ...«

»Nikdar nisem imel sina,« je dejal stari Kandiano. »Dober človek ste, gospod ... kdorkoli ste, blagoslovjam vas ... vi me božate ... brišete mi obraz ... Nikdar me ni nihče božal ... da, vi morate biti dober človek ...«

Roland je bil vstal.

Z rokami je bil objel belo starčevo glavo, in zdaj mu je govoril z rahlim, žalobnim glasom, pripovedoval mu svoje dolge muke in Leonorino nezvestobo; dajal je svojemu srcu prekipevati v solzah, kakor da ga oče razume, in kakor da bi pričakoval od njega tolažbe.

Toda nič ni skalilo vedrosti slepčevega obraza — nič, razen nekakega brezizraznega začudenja, ki je na-

vdajalo starca, ko je slišal tega moža jokati in ga je slišal tarnati s tako potrjim glasom.

Ta izbruh bolečine, ki bi bil grozen za vsakogar, kdor bi ga mogel razumeti, ni ganil očeta Rolandovega; bil je telo brez duše, kakor pravi stara, tako resnična in toli strašna beseda.

Toda ta boleost je skoraj mahoma umolknila.

Mrkel izraz sovraštva in izzivajoče pretnje je na Rolandovem licu nadomestil izraz trpljenja.

Umolknil je.

Skoraj celo uro je nepremično, s prekrižanimi rokami motril svojega očeta, ki se je bil po malem pomiril ter zaspal mirno spanje nedolžnega otroka.

Nenasitno je prešteval gube na tem čelu, predstavljal si prestano trpljenje ter se poglabljal v prepad obupa, na dnu katerega je našel oče svojo blaznost.

Nato je izginil tudi ta izraz sovraštva.

Rolandove poteze so otrpnile.

Postal je zopet tisti mramorni kip, ki sta se ga bila prestrašila že Juana in Skalabrino.

Odprl je vrata, skozi katera je bil odšel župan, in ga je poklical. Ali je ta človek čul Rolandovo ječanje? Menil se je on za to? Niti poizkusil ni, da bi spoznal.

»Gospod,« je dejal s tistim rezkim in kratkim glasom, ki je bil zdaj njegov običajni glas, »kadar ga ni omiljevala kakšna posebna silna ganjenost,« gospod, rad bi vzel ... tega starca ... s seboj. Ali vidite kako zapreko?«

»Nikake ne vidim,« je odgovoril župan po kratkem obojavljanju. »Toda, nedvomno imate pravico do tega, kar hočete storiti? ... Ali mi morete dokazati to pravico? ...«

»Nikakega dokaza nimam,« je dejal Roland, premagujoč svojo nejevoljo. »Toda zatrjujem vam, da ga imam pravico vzeti s seboj, in to zatrdilo naj vam zadošča ...«

»Ali vendar ...«

»Molčite!« je zarohnel Roland in zagrabil župana za roko. »Šest let ste puščali mučiti tega starca; niste ga branili, vi ste krivi, da je postal zasmehovanje

otročadi in morda tudi zabava odraslih mož ... Stejte se srečnega, gospod, da ga jemljem samo s seboj in ne zahtevam računa o tem, kar je pretrpel pri vas! Stejte se srečnega, da del njegovega prokletstva ne pade na vašo lastno glavo!«

»Storite, kar hočete!« je vzkliknil župan. »Saj na vse zadnje ne poznamo tega človeka.«

»Dobro!« — je pritrdil Roland s pretečim glasom.

Nato je trudoma pomislil in nadaljeval:

»Zdaj mi povejte, kako je živel v teh šestih letih gost, ki ga je katastrofa njegovega življenja postavila pred prag vaše vasi ter ga zaupala vašemu človekoljubju.«

»Od javnega usmiljenja, gospod,« je odgovoril župan s tistim glasom zadoščenja in srdite vlijudnosti, s katerim so od pamtiveka še vsi uradniki izpuščali svoje gorostasnosti.

Gotovo je menil, da je povedal prekrasen odgovor in da se mora sobesednik zdajci nizko pokloniti pred njim.

»Kaj pa imenujete javno usmiljenje?« je vprašal Roland, brisoč si znoj, ki mu je preplaval obraz.

»Bogme, saj veste ... hodil je od hiše do hiše ... tu je dobil skorjo kruha ... tam dovoljenje, da je smel spat na seni ... krščansko usmiljenje, z eno besedo! Kajti mi, v tem kraju, smo sami usmiljeni ljudje ... In prepričan sem, da je malokdaj stradal ...«

Rolandove prsi so se napele, kakor da bi hotele zarjuti.

Stopil je k očetu ter ga prijel za roko.

»Ali hočete iti z menoj?« ga je vprašal s toliko milobo, da je župan zdaj prvič zaslužil, koliko je moral prestati ta neznanec.

Slepe oči starega Kandiana so se uprle tjavendan, v smeri tega glasu.

»Da bi šel od tod?«

»Da!«

»In da ne bi več slišal krika in zasmehovanja?«

»Da!«

»In ne več poslušal preklinjanja, kadar prosim kruha?«

Mali oglas, ki služi povsod dovalno in osebne namene občinstva: vsaka beseda 30 p, najmanjši znesek Din 5.—

Mali oglasi

Zenitve, dopisovanje in oglaševanje trgovskega ali rokarnega znanja: vsaka beseda 50 p, najmanjši znesek Din 10.—

Različno svilo

Že po Din 12.— dobite dokler traja zaloga pri I. Trpinu, Maribor, Glavni trg 17. 719

Prostori za velike napisne reklame

na prometnem prostoru se oddajo. Fran Ambrožič, slikar, Maribor. 771

Sprejem 2 gospoda

na hrano in stanovanje. Pobreška c. št. 11. 759

Hitro,

poceni in dobro popravlja čevlje vseh vrst samo Brzopodplata, Maribor, Tattenbachova 14. 778

Sprejem učenca

za trgovino z mešanim blagom v industrijskem kraju v bližini Maribora. Imeti mora primerno predizobrazbo in obvladati slovenski in nemški jezik. Hrana in stanovanje v hiši. Pogoji po dogovoru. Pismene ponudbe naj se naslovijo na upravo »Večernika« pod šifro »Trgovina z mešanim blagom«. 779

Trgovski pomočnik,

vešč v specerijski in delikatesni stroki, želi nameščenja. Delal bi nekaj časa brezplačno, radi neznanja nemškega jezika. Naslov v upravi. 784

Samskega hlapca

voznika k umetnemu mlinu sprejemem takoj. Plača po dogovoru. Karl Golčnik, Fram pri Mariboru. 783

Dve lepi sobi,

prazni ali opremljeni s souporabo kuhinje oddam v podnajem. Naslov v upravnistvu lista. 785

Tehnična pisarna

mestnega stavbenika in obl. pooblaščenega stavb. inž. Viktor Accetto, Maribor, Kosarjeva 41. — Načrti. — Proračuni. — Nasveti. — Cenitve.

Pristno dalmatinsko vino

čez ulico, liter à Din 8, dobite v Cafovi ulici 7, dvorišče, kino »Union«. 524

Mizarstvo pohištva Ciril Razboršek,

Taborska ulica 22. Prvovrstno izdelovanje vseh vrst pohištva. Renoviranje antikvaričnega in ostalega pohištva. Cene najnižje. 297

Gospodarji!

Najugodnejša prilika za oddajo stanovanj — velika izbira najemnikov. Prijave brezplačno sprejema edina obl. konces. posredovalnica »Maristan«, Koroška 10. 767

Najnovejša postopanje v trajni ondulaciji

omogoča z novo preparacijo tudi onduliranje onih las, ki dosedaj za ondulacijo niso bili sposobni. — Zato pa vsi, ki hočete trajne kodre, v česalni salon Maly, Aleksandrova cesta 22. vhod samo skozi vežo. 773

Vse potrebščine za dom,

kakor posteljno in ostalo perilo, senčnike, čajne pupe, blazine za divane, gobeline, zavese, pregrinjale, ročne torbice itd., vse krasno izdelano in poceni dobite samo pri L. Küttner, Maribor, Vojaški trg 3. 52

Brez posebnega obvestila.

Sinoči ob 19. uri se je odpovedalo življenju v cvetu mladosti

dvoje ljubečih se src

in sicer

Branka Hrena ter Milke Knafelc

tipografa

trg. sotrudnice

Da ugodimo njuni zadnji želji, izročimo zemeljske ostanke obeh pokojnikov v skupen grob na pokopališču v Studencih v torek dne 9. aprila ob pol 18. uri.

Studenci - Nova vas pri Mariboru, dne 8. aprila 1929.

Zalujoče rodbine Hren, Knafelc in Lintner

Prijatelje in znance prosimo tihega sožalja.

Ravnateljstvo Mariborske tiskarne javlja tužno vest, da je nje tiskarski strojnik, gospod

Branko Hren

po kratkotrajnem delavoljnem in vestnem službovanju v podjetju v nedeljo, dne 7. aprila 1929 nenadoma preminul.

Casten mu spomin!

MARIBOR, dne 8. aprila 1929.

Tehnično osobie Mariborske tiskarne javlja, da je njih tovariš, gospod

Branko Hren

strojnik

v cvetu mladosti nenadoma preminul v nedeljo, dne 7. aprila 1929.

Bodi mu lahka zemljica.

V Mariboru, dne 8. aprila 1929.